

VE SVÉ ZRANITELNOSTI SPOLÉHÁM NA BOŽÍ VĚRNOST

Spravedlivý, i když sedmkrát padne, zase povstane, svévolníci zaklopýtnou a zle končí. (Příslaví 24:16)

Pokoj Vám, přeji všem krásný den.

Jsem rád, že můžeme být dnes opět spolu – ať už se nám věci v tom uplynulém týdnu dařily, nebo ne. Nyní máme chvílku na to, abychom se zastavili. Můžeme před Boha předložit své úspěchy i neúspěchy, svou radost i starosti. Můžeme mu vzdát díky za to, že nás zachoval až do dnešního dne. A navzájem si můžeme vyprávět své příběhy.

*

Mám za sebou týden – rozhovorů i aktivit, kdy jsem si znovu mohl uvědomit, jak jsme lehce zranitelní. Prožil jsem na sobě svou fyzickou zranitelnost a z ní vyplývající bolest, a také jsem byl blízko vnitřní, duševní zranitelnosti a bolesti těch, s nimiž jsem mluvil.

Je dobré si přiznat, že se bojíme bolesti a proto se vyhýbáme zranitelnosti, protože naše zranitelnost bolest často způsobuje.

Kdybch Vám položil otázku: „*Jestli víte, co Vás nejvíc zraňuje?*“, napadlo by Vás patrně, že na ní není lehké odpovědět, že je těžká.

Ale pravda je taková, že odpověď dokážete vystřelit „**na první dobrou**“, protože přesně víte, co Vás zraňuje, a kde Vás bota tlačí.

Je mi jasné, že mluvit o svých zraněních a bolestech není vůbec jednoduché. O těch fyzických to ještě dokážeme: *...zlomil jsem si prst a opravdu to hodně bolí, hnul jsem si se zády a nemůžu se narovnat, rozbolely mě zuby, a čím jsem si prošel, si ani neumíš představit...*

Mnohem těžší je mluvit o své vnitřní zranitelnosti. O tom, co nás hněte uvnitř a přináší nám to někdy nesnesitelnou bolest, pro kterou se přes den nesoustředíme, přes noc nespíme, protože nad sebou neustále pochybujeme.

A přesto je dobré si svoje příběhy – o křehkosti, zranitelnosti a bolestech – navzájem vyprávět. Můžeme díky nim sami vyrůst a můžeme tím pomoci vyrůst i druhým.

Tak schválně, kdo se odváží? *Co Tebe nejvíc zraňuje?*

Budu s Vámi dnes sdílet to, co jsem vyzoroval na sobě a druhých. Také jsem to vyčetl to z biblických příběhů, když jsem se zabýval zápasy a nezdary biblických žen a mužů. A též mi to potvrdili i autoři, kteří se lidskou zranitelností zabývají.

Muže patrně nejvíc zraňuje, když je někdo **kritizuje – poukazuje na jejich slabost, neschopnost, nespolehlivost.**

Ženy nejvíc patrně zraňuje to, když se cítí **přehlížené, nedocenené, nežádoucí.**

S jistou humornou nadsázkou se dá říci, že to do jisté míry předznamenává i příběh prvních lidí – **Adama a Evy.**

Nevím, jestli jste si toho všimli, ale Adam svou nastávající obdivuje při prvním setkání a tím to hasne. Z čehož Eva usoudí, že s Adamem zas tolik zábavy nebude, tak si na pokec vyhledá někoho jiného – k naší smůle hada pokušitele.

- ***Co děláš, jak reaguješ, když zjistíš, že tě někdo zranil, že se dotkl tvého velice citlivého místa?***

Vyzoroval jsem dvě základní reakce: (1) **stáhnou se**, obrním se proti dalšímu zranění a dotyčným se začnu vyhýbat; (2) **pospíchám**, abych utrženou ránu dvojnásobně **vrátil**, abych zranil víc a bolavěji.

*

Když jsem přemýšlel, jak se s naší zranitelností správně vypořádat, napadla mě celá řada míst v Bibli, kde se mluví o **Boží věrnosti** – ať už přímo či nepřímo.

Jednak je Boží věrnost jediná spolehlivá věc, které se můžeme přidržet. A také proto, že Bůh je ten, kdo o nás má zájem a nestírá nás.

Za mnohé jiné sledující text 1. Korintským 1:3-9:

*Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Stále za vás Bohu **děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši; on vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání. Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni. Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.***

Po létech studia Bible jsem došel k několika zajímavým zjištěním – jednak ji čtu stále více jako živý příběh, než jako dogmatickou poučku, při čtení často v jednotlivých situacích objevuji sám sebe. A přiznám se, že mě překvapilo i řazení listů Korintským – Galatským – Efezským.

V prvních dvou listech Pavel mluví k lidem duchovně probuzeným, ale hodně **ovládanými tělesnostmi a emocemi**; v dalším listu mluví Pavel k lidem, kteří žijí spořádaně, mnohdy až **nezdravě zákonicky**, a své nároky na spořádaný život uplatňují především na druhé; v následujícím listu mluví k lidem, kteří se **posunuli z tělesnosti a zákonictví k větší duchovní zralosti**. Pokud si ty listy přečtete bezprostředně za sebou, také si toho jistě všimnete.

K dnešnímu textu:

milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježíši – zájem, který o nás Bůh má, se projevuje tím, že nás **vtáhnul do své milosti, jejímž nejvyšším projevem je sám Ježíš**. Víme, že už **nejsme sami, že nám někdo naslouchá, že nás oceňuje, že mu o nás jde**.

Ano, je pravda, že potřebujeme slyšet ocenění od druhých lidí a nejlépe od našich nejbližších, zároveň však pro tebe platí, že **s Bohem nejsi osamělý a zapomenutý**.

obohatit ve všem, v každém slovu i v každém poznání – všechno jsme dostali **k dispozici**, sami vše neobsáhneme, ale ve společenství, ve spojení s druhými můžeme dosáhnout a uskutečnit věci, které jsou pro nás samotné nedosažitelné.

nejste pozadu v žádném daru milosti – nebýt pozadu znamená především **neprohrávat**, či nebýt outsiderem; nemusíš se tedy strachovat, že by ti něco uteklo, nemusíš všechno „strhnout na svou stranu“.

bude oporou až do konce – v Ježíši máš spolehlivého průvodce, někoho, kdo tě nenechá „ve štychu“; někoho, kdo tě nebude kritizovat, nýbrž tě bude neustále povzbuzovat, pro něhož jsi cenný natolik, že se nejenom neváhal pro tebe obětovat, nýbrž se s tebou dělí o své dědictví.

nebyli obviněni – máš jistotu zastání, pokud selžeš a s důvěrou se obrátíš ke svému věrnému Stvořiteli a zastánci, bude znovu potvrzena skutečnost, že tíha provinění a následky jsou z tebe sňaty.

věrný je Bůh – Co znamená věrnost, jak tomu slovu rozumíte?

Důvěra je něco, co nám umožňuje budovat vztahy, věrnost je něco, co vztahy udržuje při životě.

Jestliže je Bůh věrný, pak to znamená, že se drží slibu, který vůči nám dal. A to i přesto, že se tím vystavil možnosti zranění z naší strany. Zranění, které můžeme způsobit ignorací, výsměchem a obviňováním. **Pokud si myslíte, že Bůh je nezranitelný, podívejte se znovu na Ježíšův kříž.** To, co uvidíte, jsou zranění, která mu nezpůsobili nějací lidé, nýbrž jsme mu je způsobili my – ty i já. Přesto všechno nám Bůh zůstává věrný.

Jeho zranění a bolesti nám přinášejí osvobození a úlevu, naše zranitelnost nám umožňuje se posouvat k větší zralosti a citlivosti. Přes zranitelnost a s ní spojenou bolest skutečně dospíváme k moudrosti. A mnohem lépe to jde ve společenství druhých, než samostatně.

Pokud jsi sám a vystačíš si sám, pak se sám sobě jevíš téměř jako dokonalý člověk. To, kým jsi, odhalí tvá reakce ve chvíli, kdy tě někdo zraní, tím, že zpochybní tvou identitu či integritu.

Znovu si připomeň, jak ti v takových chvílích je, jak reaguješ, na co spoléháš?

Pokud se spoléháš na Boha, který je za každých okolností věrný, pak žádný zápas nemusíš bojovat sám.

Ámen.

Poznej tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh, Bůh věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisícího pokolení těm, kteří ho milují a dbají na jeho přikázání. (Deuteronomium 7:9)

On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý. (Deuteronomium 32:4)

Petr Plaňanský (Nymburk 31. 5. 2020)